

LOUČENÍ, LOUČENÍ

Česká

(Doprovod: 1)

Smutně

1. Loučení, lou-če - ní, což je to těž-ká věc, když se mu-sí
roz-lou-či-ti, když se mu-sí roz-lou-či-ti s pa-nen-kou mlá - de - nec.

2. Když jsme se loučili,
obá jsme plakali,
obá jsme si bílým šátkem,
obá jsme si bílým šátkem
oči utírali.

3. Když jsme se loučili
pod zeleným dubem:
vždycky jsem ti říkávala,
že ta láska není stálá,
že svoji nebudem.

4. Až já půjdu lesem, budu plakat hlasem;
dám si klobouček na stranu,
na panenku zapomenou a budu zas vesel.